

Nr 97.

Av herr **Rydén**, om anslag till resestipendier åt lärare i främmande levande språk vid privatläroverk.

Sedan åtskilliga år tillbaka har riksdagen beviljat anslag till resestipendier åt lärarpersonalen vid privatläroverk, med undantag likväl för krigsåren, då anslaget liksom övriga anslag till resestipendier var indraget. Anslaget, som alltså varit uppfört på extra stat, uppgick för år 1920 till 9,000 kronor men höjdes i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag av 1920 års riksdag för år 1921 till 18,000 kronor, med vilket belopp det jämväl uppfördes i 1922 års stat.

I 1922 och 1923 års statsverkspropositioner upptogs emellertid av statsfinansiella skäl intet anslagsäskande för ifrågavarande ändamål, och något anslag blev ej därtill beviljat vid nämnda riksdagar. Ej heller i årets statsverksproposition äskas därtill några medel.

På väsentligen samma skäl, som anförts i motionen nr 95, anser jag det vara av vikt, särskilt för lärarna i främmande språk, att anslag för nu ifrågavarande ändamål åter må utgå, om ock med hänsyn till det statsfinansiella läget med det låga belopp, vartill anslaget uppgick före den vid riksdagen 1920 beslutade förhöjningen. Givetvis böra stipendier av förevarande art endast komma lärare med full tjänstgöring till godo.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville i riksstaten för budgetåret 1924—1925 till resestipendier åt lärare i främmande levande språk vid privatläroverk på extra stat bevilja ett reservationsanslag av 9,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1924.

Värner Rydén.

